

Justis- og beredskapsdepartementet

Deres ref.: 16/7600 ES AIK/SRY

Oslo, 12. juni 2017

Høringsuttalelse: NOU 2016: 24 Ny straffeprosesslov

Det vises til Justis- og beredskapsdepartementets høringsbrev datert 05.12.2016 om NOU 2016: 24 Ny straffeprosesslov.

Redd Barna arbeider nasjonalt og internasjonalt for oppfyllelse av barns rettigheter slik de er nedfelt i FNs konvensjon om barnets rettigheter (barnekonvensjonen). Redd Barnas Norgesprogram arbeider for styrking av barns rettigheter og overvåker og bekjemper brudd på barnerettighetene i Norge med særlig fokus på barn i sårbare livssituasjoner.

Redd Barna har særlig sett på forklaringsfritak for barn og på endringene i ordningen om tilrettelagt avhør. Redd Barna støtter verken forslaget om fritak for barn for å forklare seg mot nærstående eller utvalgets forslag om justeringene i tilrettelagt avhør. Vi vil utdype hvorfor Redd Barna ikke kan støtte disse forslagene.

Innledende kommentarer: Vurdering av barnets beste

Redd Barna savner en barnets beste-vurdering og en redegjørelse av barnets beste på de områdene som særlig berører barn. Eksempler på dette er forklaringsfritak for barn og forslagene om justeringene av tilrettelagte avhør. Når det gjelder forslaget om forklaringsfritak for barn mener Redd Barna at hensynet til barnets beste er for snevert. Hva gjelder forslagene om justeringene i tilrettelagt avhør er det ikke foretatt en barnets beste-vurdering i det hele tatt.

Barnets beste skal være et grunnleggende hensyn ved alle handlinger som berører barn, jf. barnekonvensjonen artikkel 3 (1) og Grunnloven § 104. Hensynet til barnets beste gjelder også lovgivende organer. Der hvor også andre hensyn gjør seg gjeldende, må det komme tydelig frem hvordan barnets interesser er blitt veid opp mot eventuelle andre hensyn.¹ Det må altså framkomme hvilke positive og negative konsekvenser en eventuell lovendring vil få for barn. I saker der avgjørelsen har en klar påvirkning for barn, slik som er tilfellet med forslagene om forklaringsfritak og justeringene i tilrettelagt avhør, må

¹ Generell Kommentar nr. 14 (2013) om barnets rett til at hans eller hennes beste skal være et grunnleggende hensyn, avsnitt 51.

andre hensyn være sterke for å gå foran hensynet til barnets beste og det skal begrunnes grundig hvorfor de går foran. Redd Barna savner en slik vurdering i utvalgets utredning.

Dersom departementet skal kunne komme med en forsvarlig behandling av utvalgets lovforslag, må barnets eller barns behov på disse områdene kartlegges for så å kunne komme med en balansert vurdering av hvilken løsning som anses å være til barnets beste eller en grundig vurdering av hvorfor andre hensyn bør gå foran.

Forklaringsfritak - Bør barn ha rett til å ta avstand fra å forklare seg mot nærstående?

Straffeprosessloven § 122 om fritak for å forklare seg mot nærstående omfatter ikke barn under 12 år, som dermed etter loven har plikt til å vitne i en sak mot en av sine nærmeste. Vitner under 15 år som avhøres ved tilrettelagt avhør etter § 239 a kan heller ikke fritas for vitneplikt eller forklaringsplikt etter reglene i §§ 122 og 123 jf. straffeprosessloven § 239 første ledd. Dette gjelder særlig saker om seksuallovbrudd og andre alvorlige integritetskrenkelser av barnet.

Utvalget foreslår å endre denne ordningen slik at enhver, også barn, skal omfattes av forklaringsfritak og dermed får en rett til å ta avstand fra å forklare seg mot nærstående. Utvalgets begrunnelse for denne endringen er at selv om barn ikke har de samme forutsetninger som eldre personer til å ta stilling til spørsmålet om å forklare seg, vil belastningene valget kan medføre gjøre seg gjeldende på samme måte som hos voksne. Det vil si at barnet må leve med den mulige belastningen ved å ha vitnet mot en av sine nærmeste og de konsekvensene det kan få for vedkommende. Utvalget åpner samtidig for at det overfor et barn som har begynt å forklare seg, ikke skal opplyses om forklaringsfritak fordi det kan føre til unødig forvirring og tilfeldige beslutninger. Utvalget mener at slike hensyn i dag ivaretas gjennom unntak fra forklaringsfritaket.

Det bør etter Redd Barnas syn alltid foreligge klare og gode argumenter for å behandle barn forskjellig fra voksne når det gjelder begrensninger i deres rettigheter. Gjennomføringen av rettigheter kan tilrettelegges på andre måter for barn enn for voksne, men når rettigheter er eller blir annerledes, og barn fratras fundamentale rettigheter må dette særlig begrunnes.

Begrunnelsen for at regelen om forklaringsplikt i 2015 ble utvidet til 15 år i visse sakstyper var blant annet for å legge færrest mulig hindringer i veien for avdekking av alvorlige handlinger som er skadelig for barn. Skadevirkninger ved å leve med vedvarende vold eller seksuelle overgrep for barns liv ble sett på som så alvorlige at barnet ikke selv bør få velge om det skal forklare seg eller ikke og sette dem i en lojalitetskonflikt.² Utvalgets begrunnelse for å endre regelen og likevel gi barn forklaringsfritak er at utvalget mener at den mulige belastningen for barnet i framtiden ved å ha vitnet mot sin nærmeste og de konsekvensene forklaringen kan ha fått, kan være tung å leve med for barnet.

Som sagt innledningsvis, savner Redd Barna en ordentlig barnets beste-vurdering. I tillegg savner vi barns egne synspunkter og erfaringer fra denne problemstillingen. Vi har heller ikke funnet belegg i forskningen for denne påstanden. Redd Barna mener at barnets rett til å bli hørt og si sin mening jf. barnekonvensjonen artikkel 12, i utgangspunkt også gjelder for å kunne uttale seg om barnet ønsker å vitne eller forklare seg mot sine nærmeste. Barnets rett til å bli hørt er en selvstendig rett som tilhører barnet, og som vanligvis ikke kan begrenses. Samtidig mener vi i dette tilfelle at det er flere rettigheter som også skal ses hen til og som må veies opp mot hverandre. For eksempel; barnets rett på beskyttelse mot vold og overgrep, jf. barnekonvensjonen artikkel 19, barnets rett til optimal utvikling, jf. barnekonvensjonen artikkel 6, barnets rett til helse jf. barnekonvensjonen artikkel 24 m.fl. og ikke minst en helhets vurdering av barnets beste, jf.

² Prop. 112 L (2014-2015), s. 83, 84

barnekonvensjonen artikkel 3. Videre mener vi at et forklaringsfritak også kan føre til å undergrave barnets rett til å bli hørt. Om barn i praksis for eksempel trues eller manipuleres til å ikke forklare seg, mister barnet muligheten for å utale seg om den alvorlige og skadelige situasjonen det lever i.

Redd Barna mener at den mulige belastningen som barn kan erfare etter å ha vitnet mot en av sine nærmeste og konsekvensene det kan få, ikke veier opp mot de skadevirkningene for barnet når det er fare for at barnet må leve videre i en situasjon hvor det blir utsatt for vold, seksuelle overgrep eller andre alvorlige krenkelser. Redd Barna mener at i situasjoner hvor barnets egen nærstående påfører barn disse skadene, har myndighetene en plikt til å avdekke slike handlinger og sørge for at de tar slutt, jf. barnekonvensjonen artikler 4 og 19. Redd Barna mener at barn i slike saker ikke skal settes i en lojalitetskonflikt og skal ikke belastes med dette valget. Det kan hevdes at dette i praksis fratrar barnet sin grunnleggende rettighet til å bli hørt. Redd Barna mener imidlertid at barnets beste i denne saken må vektlegges og at skadevirkninger ved å leve med vedvarende vold eller seksuelle overgrep tilsier at det legges færrest mulig hindringer i veien for avdekking av slike handlinger.

Redd Barna mener imidlertid at problemstillingene om at barn kan stå i en lojalitetskonflikt, og at de kan trues eller manipuleres til å tie vil kunne gjøre seg gjeldende uavhengig av om barnet gis fritaksmulighet eller ikke. Spørsmålet om fritaksmulighet eller ikke fritaksmulighet vil ikke alene være løsningen på at barn uansett kan oppleve press, manipulering, trusler og lojalitetskonflikt knyttet til å forklare seg. Redd Barna mener derfor det bør vurderes hvilke andre grep som kan gjøres for å imøtekomme denne utfordringen, uavhengig om det gis fritaksmulighet eller ikke. Det handler mer enn noe annet om hvordan et barn som skal forklare seg ivaretas fram mot og under avhøret, slik at barnet opplever at han/hun kan uttale seg fritt og uten å være presset eller manipulert.

Utvalgets modifikasjon av hovedregelen

Utvalget foreslår også en modifikasjon av hovedregelen ved at et barn som allerede har begynt å forklare seg, ikke skal opplyses om forklaringsfritak likevel fordi det kan føre til unødig forvirring og tilfeldige beslutninger. Redd Barna mener at denne modifikasjonen er lite heldig og ikke særlig konsekvent. Argumentet om at det for barnet kan være en stor belastning å ha vitnet mot en av sine nærmeste forsvinner ikke når barnet senere oppdager at det faktisk kunne ha hatt forklaringsfritak, men at det bare ikke har blitt opplyst om dette fordi det allerede hadde begynt å forklare seg. Redd Barna mener i tillegg at dette forslaget nettopp vil føre til unødig forvirring og tilfeldige beslutninger som utvalget ønsker å forebygge med denne modifikasjonen. Vi mener at modifikasjonen slik den er formulert i foreslått ny § 10-4 andre ledd vil føre til uklar praksis og vurderinger gjort av enkeltindivider uten at det finnes noen kriterier om hvordan en bør vurdere at dette individuelle barnet på grunn av alder *'ikke har forutsetninger for å ta stilling til om vedkommende bør forklare seg'* og for å vurdere *'når barn nær dagens aldersgrense er tilstrekkelig modne til å håndtere informasjonen om at det ikke er nødvendig for dem å forklare seg'* jf. utvalgets merknader til § 10-4 på side 582.

Etter Redd Barnas mening svekker denne tilnærmingen barns rettssikkerhet på en svært alvorlig måte. Og, det vil kunne føre til uforutsigbarhet i saken der dette forslaget som ytterste konsekvens kan føre til at avhøret ikke tillates som bevis i saken.³ Dessuten mener vi at å gi barn forklaringsfritak og dermed et valg, for så i en del tilfeller likevel ikke å opplyse barnet om dette, er ikke akseptabelt. Etter vår mening vil man i større grad ivareta barns rettssikkerhet dersom barn i disse sakene ikke har forklaringsfritak i det hele tatt. Redd Barna støtter derfor ikke utvalgets forslag – verken forslaget om at alle barn skal ha forklaringsfritak eller utvalgets forslag om modifikasjon av hovedregelen.

³ Se også HR-2016-02171-A hvor HR mente at en jente på 14 år ikke var godt nok informert om mulighetene for forklaringsfritak og avhøret ble nektet ført som bevis

Særlig om forklaringer fra barn og andre sårbare personer

Utvalget foreslår å videreføre avhørsordningen med tilrettelagt avhør for barn og andre sårbare personer, men med enkelte justeringer utvalget anser er nødvendige. Redd Barna mener at de justeringene som utvalget foreslår vil utvanne ordningen og svekke barns rettsikkerhet på en svært alvorlig måte. Endringene om tilrettelagt avhør, som kom inn i straffeprosessloven i 2015, hadde som formål å styrke barns rettsikkerhet og gi barn et langt bedre vern mot vold og seksuelle overgrep enn de hadde fra før, uten at det skulle svekke siktedes rettsikkerhet. Ordningen som ble innført skulle sikre at etterforskning og strafforfølgning gjennomføres på en skånsom måte og ikke forverre barnets situasjon.⁴

Redd Barna mener at justeringene som utvalget foreslår, er en reversering til den gamle situasjonen for barn: forsterking av mistenktes rettsikkerhet og svekkelse av barns rettsikkerhet. Vi mener at forslag til ny Straffeprosesslov § 10-7 er så forenklet at mye av kjernen i ordningen har forsvunnet. Utvalget foreslår at det som ikke er videreført i den nye lovteksten *eventuelt* kan ordnes i forskrift. Redd Barna mener likevel at de punktene som vi utdypet nedenfor er så viktige at de må komme fram i ny § 10-7. Redd Barna savner en barnets beste-vurdering i de justeringer som utvalget foreslår og at hensynet til barns rettsikkerhet virker å være underordnet i forslagene (se vår innledende kommentar). Redd Barna er derfor svært kritiske til forslag til ny §§ 10-7 og 10-9 som kommer til å erstatte dagens §§ 239-239f.

Redd Barna har valgt å utdype hovedpunktene som utvalget ønsker å endre. Vi vil likevel varsle og gjøre oppmerksom på at alle de foreslåtte endringene vil føre til andre endringer som utvalget ikke har kommentert på en god nok måte, og som vi mener vil svekke ordningen og dermed barns rettsikkerhet.⁵

Tilrettelagt avhør. Avhør av barn og visse andre sårbare personer

Fra skal- til kan-regel

I 2015 ble det lovfestet at tilrettelagt avhør **skal benyttes** når barn under 16 år avhøres som vitner i saker om seksuallovbrudd og andre alvorlige integritetskrenkninger, og **kan** benyttes ved andre straffbare forhold når hensynet til barnet tilsier det og i noen tilfeller når barnet er mellom 16 og 18 år, jf. straffeprosessloven § 239. I tillegg skal tilrettelagt avhør etter § 239 første og tredje ledd, tas på barnehus, jf. § 239 f. Bestemmelsen kan bare fravikes dersom avhørsleder og barnehuset er enige om at det klart er til barnets beste at avhøret foretas et annet sted.

I ny § 10-7 første ledd første punktum foreslår utvalget at politiets avhør av barn under 16 år **som regel** skal benyttes når saken gjelder overtredelse av straffeloven kapittel 26 (seksuallovbrudd) og straffeloven §§ 273 (kroppsskade), 275 (drap), 282 (mishandling i nære relasjoner) og 284 (kjønnslemlestelse). Utvalget ønsker å ta inn et forbehold *'fordi forholdene kan ligge slik at det ikke bør foretas tilrettelagt avhør, selv om saken ligger innenfor ordningens virkeområde'* (side 584). Koblingen til at disse avhørene i utgangspunktet **skal** gjennomføres på barnehusene er fjernet.

Da obligatorisk tilrettelagt avhør på barnehusene for barn under 16 år ble innført, var det særlig av hensynet til barnets beste. På barnehusene får barn i en særdeles vanskelig situasjon det helhetlige tilbudet som barn

⁴ Prop. 112 L (2014-2015) – Endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner), side 5, Innst. 347 L (2014-2015) – Innstilling fra justiskomiteen om endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner)

⁵ Se for eksempel utvalgets merknader til ny § 10-9 på side 585 hvor det sies at tilrettelagt avhør jf. § 10-7 som hovedregel skal spilles av for å tre i stedet for vitnets personlige oppmøte, men at det åpnes for konkrete vurderinger som likevel kan medføre personlig oppmøte også i tilfeller der det i dag er obligatorisk å avspille tilrettelagt avhør

i slike situasjoner trenger, og som er viktig for deres videre bearbeiding av saken etter avhør. Regelen forebygger at ingen andre forhold, for eksempel mangel på ressurser eller andre vilkårlige forhold kan stå i veien for tilrettelagt avhør. Selv om utvalget mener at hovedregelen skal være at tilrettelagt avhør som regel skal benyttes, åpner det (igjen) for at politiet og eventuelle andre, og deres kapasitet og ressurser, kan avgjøre om barn skal bli avhørt på barnehus eller utenom barnehusene. Vi mener utvalgets argument om at barn som er tilstrekkelig modne kan ha et ønske å selv stille i retten, ikke veier opp mot at den nye ordningen også åpner opp for at andre enn selve barnet kan bestemme om tilrettelagt avhør skal benyttes eller ikke. Redd Barna mener at barnets beste og ikke minst deres rettssikkerhet blir undergravet med dette forslaget.

Redd Barna mener derfor at både obligatorisk tilrettelagt avhør og gjennomføring av de tilrettelagte avhørene på barnehusene så lenge det er til barnets beste må videreføres i Straffeprosesslov ny § 10-7.

Siktelse og varsling av mistenkte

Utvalget mener at det er nødvendig med en justering i forhold til hensynet til retten til kontradiksjon. Utvalget mener at dagens ordning begrenser mistenktes rettigheter for sterkt, blant annet ved at forsvarer som hovedregel ikke skal være til stede under første avhør, samtidig som det forutsettes at dette avhøret skal benyttes i hovedforhandling. I følge utvalget gir dette en systematisk risiko for uriktige domfellelser. Utvalget ønsker derfor å snu hovedregelen og foreslår at utgangspunktet skal være at tiltalte skal varsles om tilrettelagt avhør og dermed gis en reell adgang til kontradiksjon gjennom sin forsvarer.

Å utsette varsling av mistenkte for å gi barn vern mot vold og seksuelle overgrep, jf. Grunnloven § 104, barnekonvensjonen artikkel 19 og 34 og EMK artikkel 3 og 8, innebærer at mistenktes rett til en rettferdig rettergang etter Grunnloven § 95 og EMK artikkel 6 må ivaretas på annet vis. Dette er i dagens ordning gjort gjennom videoopptak av det første avhøret og at mistenkte er gitt mulighet til å begjære supplerende avhør av vitne hvor siktedes spørsmål vil bli stilt.

At første avhør som hovedregel skal tas uten at mistenkte blir siktet og varslet, ble tatt inn i loven i 2015 blant annet for i større grad å kunne avdekke og forhindre eller redusere risikoen for at barn utsettes for nye overgrep, at barnet kan bli presset til å ikke forklare seg, og for å forebygge at mistenkte får muligheten til å forspille bevis. En annen begrunnelse var at politiet kan gjennomføre avhør før det tas ut siktelse, som kan føre til at det sjeldnere tas ut siktelse mot personer som er uskyldige.⁶ Det ble også foretatt en utførlig menneskerettslig vurdering av mistenktes posisjon og både departementet og justiskomiteen kom til at denne ordningen ivaretok både fornærmede og siktede på en god og menneskerettslig forsvarlig måte. Det ble konkludert at den nye ordningen var i samsvar med statens forpliktelser etter Grunnloven, den Europeiske Menneskerettskonvensjon, Barnekonvensjonen, CRPD og Lanzarote-konvensjonen. Departementet og Stortingets justiskomite mente at denne ordningen best avveide hensynet til siktedes rettssikkerhet opp mot barnets og andre sårbare vitners rettssikkerhet og deres behov for beskyttelse mot vold og seksuelle overgrep.⁷ Ikke bare barns rettssikkerhet ble sett på som styrket, også siktedes rettssikkerhet ble bedret ifølge departementet, fordi siktede får muligheten til å se avhøret før siktede skal forberede spørsmålet til vitnet.⁸

⁶ Prop. 112 L (2014-2015) – Endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner), side 60

⁷ Prop. 112 L (2014-2015) Endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner), side 59, 60; Innst. 347 L (2014-2015) – Innstilling fra justiskomiteen om endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner), side 4

⁸ Prop. 112 L (2014-2015) – Endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner), side 60

Redd Barna mener at forslaget om at tiltalte i utgangspunktet skal varsles om tilrettelagt avhør sammen med forslaget for å innføre et forklaringsfritak for barn vil svekke barns rettsikkerhet og vil utsette barn for manipulering og press og vil ikke være til barnets beste.

Tidsfrister for avhør

Utvalget foreslår å erstatte dagens tidsfrister for tilrettelagt avhør med *'så snart som mulig etter at etterforskningen ble igangsatt, eller påtalemyndigheten ble klar over behovet for avhør'*, jf. ny § 10-7 andre ledd. Utvalget ønsker å gi en mer åpen retningslinje for når tilrettelagt avhør skal gjennomføres sammenlignet med det detaljerte fristsystemet som i dag følger av § 239 e.

De detaljerte fristene kom inn i loven i 2015 fordi det hadde vist seg at i mer enn 80 % av sakene, som da var en 14-dagers frist, ble fristen brutt og at det særlig skyldes manglende prioritering og ressursmangel hos politiet. Ventetiden var i mange tilfeller over 6 måneder. Det ble den gangen vist til at en ny avhørsmødel ikke kan løse politiets utfordringer knyttet til ressurser eller prioriteringer, men at en kortere frist er et tydelig signal til politiet om at etterforskning av disse sakstypene skal prioriteres. Selv om ventetiden har gått betydelig ned, klarer politiet heller ikke i dag å overholde dagens frister, og ifølge barnehusene har det fra politifaglig hold blitt tatt til orde for å utvide dagens frister. Barnehusene mener at dette ønske likevel har oppstått som følge av at politi og barnehus ikke er tilført nok ressurser til å kunne håndtere dagens antall saker innenfor fristen.⁹

Redd Barna vil peke på de alvorlige konsekvensene for barnet når fristene ikke blir overholdt, for eksempel at bevisverdien av forklaringen svekkes jo lengre tid som går før avhøret blir gjennomført. Barn kan bli utsatt for nye overgrep i mellomtiden, barn må vente lenge for det kan få den nødvendige oppfølgingen fra hjelpeapparatet og/eller barneverntjenesten og medisinske spor kan ikke sikres etter at det har gått for lang tid. Redd Barna mener derfor at det bør gjennomføres en evaluering av fristene og resultatene av de endringene som ble gjort i 2015 samt en oversikt over årsakene til hvorfor den aktuelle fristen fremdeles ikke blir holdt. Dette bør gjennomføres før utvalgets foreslåtte retningslinje blir inntatt i loven, en retningslinje som vil ha alvorlige konsekvenser for barna.

Barn mellom 16 og 18 år

Det som heller ikke blir ivarettatt i forslag til ny Straffeprosesslov § 10-7 er at tilrettelagt avhør i visse saker også kan benyttes for barn mellom 16 og 18 år, jf. straffeprosessloven § 239 andre ledd. Redd Barna mener at dette ikke kan erstattes med utvalgets forslag: *'Avhør kan også ellers gjennomføres etter denne bestemmelsen når hensynet til den som skal avhøres, og sakens karakter tilsier det'*, jf. ny § 10-7 første ledd andre punktum, der første punktum håndterer en aldersgrense på 16 år. Redd Barna har ikke funnet eller sett noen begrunnelser for hvorfor utvalget ikke ønsker å videreføre denne konkrete regelen om at i visse alvorlige sakstyper kan også eldre barn avhøres ved tilrettelagt avhør på barnehus. Med mindre ikke utvalget generelt mener at alt som ikke blir regulert i ny § 10-7 eventuelt må komme til uttrykk i forskrift (kapittel 13.5.3, side 289).

Redd Barna vil samtidig framheve at vi mener at tilrettelagt avhør på barnehusene i utgangspunktet skal benyttes for alle barn og unge som er utsatt for vold og overgrep hvor de mellom 16 og 18 år kan ha valgfrihet. I følge barnekonvensjonen artikkel 1 er barn alle personer under 18 år. Redd Barna mener derfor at alle under 18 år som har opplevd vold eller seksuelt overgrep eller har vært vitne til det skal ha den samme ivaretagelsen under utredning, etterforskning og behandling av saken uten aldersdiskriminering, jf. barnekonvensjonen artikkel 2. Også for barn mellom 16 og 18 år vil det normalt være svært belastende å

⁹ Høringssvar fra Statens Barnehus i Norge på høring om NOU 2016: 24 Ny straffeprosesslov, 31.05.2017

vitne om vold eller seksuelle overgrep av nærstående og vil også denne aldersgruppen ha behov for de rammene og oppfølgingen som tilrettelagt avhør og et barnehus tilbyr. Redd Barna mener derfor at alle barn uavhengig av alder, som er utsatt for vold eller overgrep, trenger et særskilt vern.

Vi vil i denne sammenheng også minne departementet om innstillingen fra Stortingets justiskomite om endringer i straffeprosessloven (Innst. 347 L (2014-2015) om avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner, der regjeringen blir bedt om innen 2 år å gjøre en ny vurdering om å heve aldersgrensen i alle tilfeller til 18 år. Innstillingen ble avgitt 4. juni 2015.¹⁰ Redd Barna etterlyser en drøfting og en ny gjennomgang av aldersgrensen.

Med vennlig hilsen,
Redd Barna

Janne Olise Raanes
Leder Norgesprogrammet

Sanne Hofman
Rettighetsrådgiver

¹⁰ Innst. 347 L (2014-2015). Innstilling fra justiskomiteen om endringer i straffeprosessloven (avhør av barn og andre særlig sårbare fornærmede og vitner), side 4